

Martina Kubínová: Koncertní síň pro Prahu na Vltavské

Oponentní posudek diplomové práce

V předdiplomním projektu se Martina Kubínová rozhodla řešit novostavbu filharmonie jako hmotu sestávající ze dvou kvádrů, jejichž rozdílný půdorys byl dán protažením linií okolních bloků. Tento – řekněme ne zcela zdařilý a značně prvoplánový koncept – byl v diplomním projektu opuštěn ve prospěch lichoběžníkové budovy, umístěné do středu vymezeného prostoru, jenž je budovou rozdělen na dvě samostatná náměstí. Hlavní orientace budovy je směřována k řece, kam se stavba otevírá velkorysou prosklenou stěnou, navazující na schodiště k řece. Význam tohoto jižního průčelí je dále zdůrazněn představenou konstrukcí, která svým obloukem vytváří dojem hlavní vstupní brány do objektu. O to překvapivější je, že tou toto průčelí není: v přízemí nalezneme jen nevelké prostory bistra, vinárny a kavárny, které pobřeží bezpochyby oživí, avšak s ústřední náplní budovy nebo dispozicí hlavních prostor nemají žádnou přímou souvislost.

Vstupy do budovy jsou umístěny do severní části průčelí, obracejících se do přílehlých náměstí na východní a západní straně budovy. Pojem náměstí zde dovozují z půdorysné situace: sama budova je takto zjevně příliš nechápe, respektive je v tomto charakteru svým parterem příliš neposiluje. Otevřenost, až příliš efektně deklarovaná na průčelí k řece, se zde mění v solitérní uzavřenost, narušenou jen zmíněným hlavním vstupem, jehož umístění navíc není na průčelí tak zřejmé, jak by divák na základě zvoleného konceptu přepokládal.

Sama budova je uvnitř organizována poměrně logicky a přehledně. O to větší škoda je, že – s výjimkou výhledů – nepracuje více se vztahem k řece a městu. Projekt doporučuji k obhajobě, avšak vzhledem k neprovázanosti vnitřního řešení s poněkud prvoplánovým výtvarným konceptem exteriéru a k netečnosti k okolí, které budova razantně ovlivní, nemohu dát vyšší hodnocení, nežli D.

V Praze, dne 17. 10. 2021.

doc. PhDr. Richard Biegel, Ph.D.